

¹Pál, Krisztus Jézus szolgája, elhívott apostol, akit az Isten kiválasztott arra, hogy hirdesse evangéliumát, ²amelyet prófétái által a szent iratokban előre megígért. ³Az ő Fiáról szól ez az evangélium, aki test szerint Dávid utódaitól származott, ⁴a Szentlélek szerint pedig a halottak közül való feltámadásával Isten hatalmas Fiának bizonyult. Ez a Jézus Krisztus a mi Urunk, ⁵aki által kegyelmet és apostolságot kaptunk arra, hogy az ő nevéért hitre és engedelmességre hívjunk fel minden népet: ⁶akik közé tartoztok ti is, mint Jézus Krisztus elhívottai. ⁷Mindazoknak Rómában, akik az Isten szerettei, akiket ő elhívott és megszentelt: Kegyelem néktek és békeség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.

Vigyétek mind ma az örömhírt: Jézus eljött, megszabadít, Jézus szeret!

Mindig is nagyon vártam a karácsonyokat. Sok nevetés, sok vendég, sok süti és persze sok ajándék. Emlékeszem, hogy nagyon készültünk. Pl. segítettünk a süteményes tálakból a maradékot eltüntetni; a hasunkba. De azért közben még a takarításból is kivettük a részünket, legalábbis öcsémmel megküzdöttünk egy gyors birkózással azért, hogy ki porszívózzon. Mert ugye a porszívó volt a takarítás koronája, aki pedig használta a takarítás királya.

Amikor elérkezett a szenteste napja, akkor hágott tetőfokára a hangulat. Szépen felöltözve indultunk a templomba, ahol alig vártuk, hogy elmondhassuk a szerepünket. Aztán vártuk, hogy elinduljunk haza. Aztán amikor hazaértünk, vártuk, hogy gyorsan megehessük a vacsorát, aztán vártuk, hogy bemehessünk a szobába, belépve megláttuk a szép karácsonyfát, alatta az ajándékokat. Akkor vártuk, hogy kibonthassuk őket. Aztán kibontottuk, örültünk, majd vártuk a vendégeket, vagy mi mentünk vendégségbe és vártuk, hogy elmondhassuk, megmutassuk mi mindent kaptunk. Aztán este mikor lefeküdtünk már vártuk a másnap reggelt, amikor újra megkerestük a gondosan a fa alá visszapakolt ajándékokat.

Ma azt gondolom, mindenkire vár majd egy kis ajándék. A szenteste erről szól. Ajándékot kapunk, és mi is ajándékozunk.

De van egy jó hírem! Én már most szeretnék átadni egy ajándékot. Egy ajándékot, ami nem is akármikől érkezett. Isten küldte ezt a csomagot a te számodra.

Ebben a csomagban van benne mindaz, amiről valójában szól a karácsony.

Ez az ajándék csak akkor válik láthatóvá, ha leszedjük róla a csomagolást.

Az angyalok karácsony éjszakáján egy kisgyermekről szóltak a pásztoroknak, akik Betlehemben született. És a pásztorok útra keltek, hogy meglássák ez a kisgyermeket. De valójában kit is láttak?

Ha még egy réteg csomagolást lebontunk az ajándékunkról, akkor kiderül, hogy ki is ő valójában.

Nem egy kisgyermek, egy csecsemő, hanem ő a világ megváltója. Nem a kis Jézus, hanem az Úr Jézus Krisztus, akiről a műsorban el is hangzott: *Szegényen jött a világra, egyszerű jászolágyban feküdt, szenvedett, vérezett értünk, és üdvösséget szerzett. Ő nem a kincseinket akarja, nem ajándékokat vár, hanem csak bennünket.* Jézus azért jött, hogy szabadulást hozzon. Miért? Börtönben vagyunk? Látszólag nem. De valójában mi magunk zárjuk el magunkat Isten elől.

Azt gondolom az itt ülők között még senki nem csinált rossz dolgot. Be kell vallanom, hogy én bizony igen. Nem is egyszer, viszont az egyik alkalmat szeretném elmesélni. A kertben játszottam, és hallottam, hogy édesanyám kikiabál: kész az ebéd, gyere ebédelni. Persze a fülem botját se mozdítottam, játszottam tovább. Majd ismét hallom a hangot: Ebéd! Nem vagyok éhes, visszhangoztam. Gyere kisfiam, nem mondom el többször – jött az anyai szigor. Nem megyek, válaszoltam, azzal durcásan elmentem a kert másik végébe. Néhány perc után jött az öcsém és megkeresett. Sírt. Anyu azt mondta, hogy akkor mi sem eszünk, pedig én nagyon éhes vagyok... Az öcsém szenvedett miattam, helyettem. Persze aztán gyorsan bementem.

Jézus utánunk jött, hogy megkeressen bennünket. Mert mi azt mondtuk Istennek: nem kellesz, jól elvagyok én magam is. Isten utánunk küldte őt, aki miattunk szenvedett, és halt meg a kereszten.

Isten vár bennünket! Ma is! Téged és engem, mert szeret. És azt szeretné, hogy vele legyünk. Ezért küldte Jézust, hogy megszabadítson. Megszabadítson a saját hibáinktól, életünk börtönéből.

Ez az örömhír, ez karácsony evangéliuma, örömmüzenete. Jézus eljött, megszabadít, Jézus szeret!

Hidd el, ennél nagyobb ajándék nincs!

Vigyük mind ma magunkkal ezt az ajándékot!

Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy aki hisz benne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.